

Wieści Parafialne

2023

Grudzień

Rok XXII Nr 8 (230)

Parafia p.w. Najświętszej Marii Panny Nieustającej Pomocy w Przygodzicach

1. Raduj się, ziemio! Gość z nieba przychodzi, co Boga z ludem, lud z Bogiem pogodzi: synów Adama z czartowskiej niewoli wyrwie, wyzwoli.
2. Raduj się, ziemio! Śpiewaj z aniołami, wychwalaj Boga, ciesz się z niebianami: już nie podnóżkiem jesteś Najwyższego, lecz tronem Jego.
3. Raduj się, ziemio! Oto światło wschodzi, które każdego, co na świat przychodzi, blaskiem oświeca, a wnet znikną wszędy ciemność i błędy.

LIST BISKUPA KALISKIEGO NA POCZĄTEK ROKU DUSZPASTERSKIEGO 2023/24

Drodzy Diecezjanie,

Wraz z całym Kościołem rozpoczynamy czas adwentu, czas przygotowania do nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia, ale także czas, który przypomina nam o Panu naszym Chrystusie, który przyjdzie na końcu czasów. Przyjdzie, bo tak powiedział, nie wiemy tylko kiedy, dlatego potrzeba czuwania, o czym słyszymy w dzisiejszej Ewangelii: „Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie” (Mk 13,33). Wezwanie do czuwania jest zaproszeniem do uważności na to wszystko, co dzieje się w nas i w otaczającym nas świecie. Potrzeba nam zatem w nadchodzącym czasie zatrzymania, aby zobaczyć, usłyszeć, ale potrzeba także spokojnej refleksji, aby zrozumieć i właściwie ocenić, a nadto rozeznąć w świetle Bożego Słowa. Wielu z nas żyje bardzo szybko, często nie chodząc, ale biegając. Potrzeba nam wszystkim adwentowego zatrzymania, aby nie pogubić się i uchwycić właściwy kierunek.

Dobry wysiłek czuwania i rozeznawania podejmuje każdy z nas w swoim życiu osobistym, ale potrzebuje go też Kościół, wspólnota uczniów Pana Jezusa. Potrzebujemy uważności na to, co dzieje się w naszej wspólnocie, ale także w naszej Ojczyźnie i w świecie. Obecny czas jest dla nas trudny i wymagający. Sytuacja na świecie może napędzać nas niepokojem i lękiem. Także sytuacja we wnętrzu Kościoła nie zawsze jest dla nas umacniająca. Z jednej strony doświadczenie słabości i grzechu niektórych osób w Kościele przytłacza nas i może dystansować, a drugiej strony mnogość pojawiających się opinii i poglądów budzi wątpliwości.

W tych zmaganiach chciałbym zaprosić, abyśmy mocno trzymali się Pana Jezusa, abyśmy byli razem. Wierzymy, że Pan nasz Jezus Chrystus jest z nami, jest ze wspólnotą uczniów, zgodnie ze swą obietnicą (por. Mt 28,20), wierzymy, że posyła nam nieustannie swego Ducha, który prowadzi nas. Wierzymy że Boży Syn ma moc przeprowadzić nas przez każde doświadczenie.

Ufając w Bożą obecność i działanie we wspólnocie Kościoła, chcemy w tę wspólnotę angażować się, troszcząc się o jej nieustanne nawrócenie i wzrost. Obecny czas jest szczególnym zaproszeniem, abyśmy wszyscy ochrzczeni odkrywali swoje miejsce i misję w Kościele, abyśmy zgodnie ze swoim powołaniem chcieli angażować się w życie parafii i diecezji. Dlatego program duszpasterski Kościoła w Polsce i naszej diecezji w rozpoczynającym się roku kościelnym będziemy przeżywać pod hasłem „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”.

Każdy z nas przez sakrament chrztu św. otrzymał od Boga godność Bożego dziecka i łaskę włączenia we wspólnotę Kościoła. W sakramencie bierzmowania Duch Święty obdarował nas swoimi darami i charyzmatami, abyśmy mogli żyć pełnią życia. Dary te są niezwykle, mogą wydać dobry owoc, ale wymagają podjęcia i zaangażowania. Chciejmy odkrywać to wszystko, z czym Dobry Bóg do nas przyszedł i przychodzi, czym nas obdarowuje, ale także podejmujmy te dary angażując się w życie osobiste i wspólnotowe w duchu służebnej miłości.

W centrum Wspólnoty Kościoła jest zawsze Chrystus, z Niego wszystko wywodzi się i ku Niemu zmierza, ale ważny jest także każdy człowiek, który obdarzony łaską, chce żyć Ewangelią. W Kościele każdy ma swoje miejsce, ale także swoje powołanie i misję. Każdy jest zaproszony do aktywnego zaangażowania, do współtworzenia tej wspólnoty. Każdy może w nią wiele wnieść: nade wszystko siebie, swoją obecność, ale także swoje talenty. Podejmijmy to zaproszenie.

W naszych wspólnotach kościelnych, szczególnie parafiach jest wiele zaangażowanych osób: duszpasterze, katecheci, kościelni i zakrystianie, liderzy grup, organiści, nadzwyczajni szafarze Komunii św., członkowie rad parafialnych, chórzyci, sprzątający miejsca modlitwy i inni. Bardzo Wam dziękuję za waszą posługę, świadectwo miłości i przywiązania do Kościoła.

Szczególnym miejscem zaangażowania i podejmowania odpowiedzialności za Kościół są Parafialne Rady Duszpasterskie, w których parafianie pod przewodnictwem proboszcza rozeznają najważniejsze potrzeby parafii oraz razem szukają dróg działania. Proszę, aby rady te funkcjonowały w każdej parafii naszej diecezji, troszczmy się o ich rozwój i synodalny styl pracy.

W ostatnim czasie w naszej diecezji, zachęceni przez Papieża Franciszka, otwieramy też następne pola aktywnego udziału osób świeckich. W naszej Szkole Liderów formują się osoby, które w niedalekiej przyszłości przyjmą posługi: katechisty – do prowadzenia katechezy parafialnej i we wspólnotach, lektora – do służby Słowu Bożemu w czasie liturgii i poza nią; akolity – dla służby Najświętszej Eucharystii w czasie liturgii i zanoszenia ją chorym i starszym.

Od dłuższego czasu słyszę z wielu stron prośby, aby w naszej diecezji wprowadzić urząd diakona, nie związanego z przygotowaniem do kapłaństwa, ale sprawowany na sposób stały przez mężczyzn żyjących samotnie lub ojców rodzin. Zgłosili się do mnie także panowie gotowi do podjęcia takiej służby w Kościele. Po wielu rozmowach i

konsultacjach w różnych gremiach postanowiłem wprowadzać etapami diakonat stały w diecezji kaliskiej.

Przypomnę, że posługa diakońska związana jest z przyjęciem święceń i ma potrójny wymiar obejmujący „posługę liturgii, słowa i miłości” (KK 29). Posługą najbardziej typową dla diakona jest pełnienie dzieł miłosierdzia, poprzez niesienie pomocy najbardziej potrzebującym oraz animowanie różnorodnych działań charytatywnych. Zadaniem diakona stałego jest także głoszenie słowa Bożego. Diakon stały może głosić homilie i kazania, oraz prowadzić katechezę parafialną. Diakon stały wypełnia również posługę liturgiczną poprzez wykonywanie czynności diakońskich podczas sprawowania sakramentów (por. KK 29; RFD 9).

Ufam, że nowe posługi w naszych parafiach przyczynią się do ożywienia naszych wspólnot i będą zaproszeniem dla kolejnych osób do zaangażowania zgodnie z otrzymanymi darami i charyzmatami.

Patrząc w niedaleką przyszłość, przed nami rok 2025. Będzie to Rok Święty, w którym wspominać będziemy narodzenie Pana Jezusa. Rok jubileuszowy w Kościele to zawsze szczególnie czas łaski i błogosławieństwa, dlatego chcemy się dobrze przygotować i głęboko przeżyć ten czas. W tradycji Kościoła służyły temu misje parafialne. W naszej diecezji, w większości parafii misje przeżywalismy przed nawiedzeniem Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej, czyli kilkanaście lat temu. Dlatego proszę, aby w parafiach, w których ostatecznie misje były przed rokiem 2015 odprawić je w roku 2024 lub 2025. Niech to będzie czas pogłębienia wiary, dla tych którzy są blisko Pana Boga, ale niech to będzie czas zaproszenia także tych, którzy są daleko.

Drodzy Diecezjanie,

Jesteśmy razem w jednym Kościele, w którym każdy jest ważny i ma swoje miejsce i misję. Zatrószmy się razem o tę Wspólnotę, każdy zgodnie ze swoim powołaniem. Szukajmy jej dobra i sposobów jak możemy jej służyć. Niech wspiera na w tym nasz niezawodny patron św. Józef.

Niech Bóg was błogosławi i strzeże. Niech Bóg rozpromieni swoje oblicze nad wami i obdarzy was swoją łaską. Niech zwróci ku wam oblicze swoje i obdarzy was pokojem. (por. Lb 6, 24-26).

Wasz biskup Damian

Kalisz, 03 grudnia 2023 r.

Franciszkowy plac budowy - Roraty 2023 r.

Św. Franciszek, pomysłodawca i budowniczy pierwszej „Szopki betlejemskiej” dokładnie 800 lat temu w Geccio we Włoszech, jest tegorocznym przewodnikiem w naszych roratnich rozważaniach. Syn bogatego kupca chce być rycerzem i chętnie uczestniczy w lokalnych potyczkach między zwaśnionymi prowincjami. Kiedy dostał się do niewoli i ciężko zachorował, bogaty ojciec wykupił go z więzienia. Ale Franciszek już nie był ten sam. Bardziej widział cierpienie i biedę. Znów jednak wyruszył na kolejną wyprawę. Miał jednak sen, w którym zobaczył tajemniczą postać i usłyszał pytanie: „Komu chcesz służyć? Panu czy słudze?” Pod wpływem tego duchowego doświadczenia zrozumiał, że ma wybrać drogę naśladowania Pana Jezusa. Wrócił więc do swego rodzinnego miasta Asyżu z wielką radością, iż odnalazł prawdziwy skarb. Rodzina i przyjaciele nie potrafili zrozumieć tej decyzji, że chce iść jedynie drogą wiary. Zaczął intensywnie szukać Boga i

pragnął usłyszeć Jego głos. Dużo się modlił szczególnie w zrujnowanym kościółku San Damiano, a przy tym próbował własnoręcznie odbudowywać zniszczoną świątynię. Odwiedzał też szpital dla trędowatych (leprozorium) i tam się nauczył, że w cierpiących i odrzuconych obecny jest Jezus. Pytał się Pana Jezusa: „Co chcesz, Panie, abym czynił?”, i dostał odpowiedź prosto z Ewangelii: „Nie bierzcie nic na drogę, ani laski, ani torby, ani pieniędzy, idźcie boso i nieście wszystkim pokój”. Zdjął sandały, założył ubranie wiejskiej biedoty, przepasał się sznurem. Życ Ewangelią, taką myśl otrzymał od Boga i razem z braćmi, którzy się do niego dołączyli zaczął głosić wszystkim pokój i dobro. Posiadał niewiele, ale dla każdego miał otwarte serce. Umiał się dzielić. Zrozumiał, że jego droga życia, to wspólnota ewangeliczna, niczym duża rodzina. Razem ze współbraćmi zamieszkiwali w szałasach koło kościółka Matki Bożej Anielskiej niedaleko Asyżu (Porcjunculi). Stamtąd wyruszali jak apostołowie głosić słowo Boże. Grupka braci pod przewodnictwem Franciszka udała się do Rzymu prosić papieża Innocentego III o zatwierdzenie ich wspólnoty, a Ojciec Święty, kiedy zobaczył Franciszka w tym jego skromnym habicie, przypomniał sobie sen, że kiedy waliły się mury katedry w Rzymie, to podtrzymał je właśnie taki człowiek podobny do Franciszka. Zatwierdził więc ich jako wspólnotę zakonną, bo widział w nich nadzieję na ratowanie i reformę Kościoła. Kiedy powrócili z Rzymu, to na główną siedzibę dla swej wspólnoty obrali kościół Matki Bożej Królowej Aniołów. Zastanawiali się razem czy mają prowadzić życie pustelnicze czy apostołskie. Odkrył Franciszek, że jedno i drugie. Podzielił więc rok na pół, najpierw trwali na modlitwie w pustelni, a w drugiej połowie wędrowali z Ewangelią. Franciszek we wszystkim, co go otaczało widział wielki cud Boży. Największy cud to narodzenie Syna Bożego - cud nad cuda. Ale też w życiu Franciszka zdarzały się cuda, choćby przepędzenie złych duchów w Arezzo i przywrócenie pokoju między zwaśnionymi albo wydobycie wody do picia ze skały przez uderzenie laską, jak to uczynił Mojżesz. Towarzyszą Franciszkowi i jego braciom szczególne znaki Opatrzności Bożej - owieczka odkupiona od pasterza i podarowana siostrzom zakonnym, które po jakimś czasie przysłały im odzienie utkane z jej wełny, wilk, który napadał na gospodarstwa, a Franciszek, kiedy go odnalazł uczynił go przyjaznym dla ludzi czyniąc nad nim znak krzyża. Nazwali się braćmi mniejszymi na wzór uniżenia się Jezusa - „Jestem robak a nie człowiek”. Franciszek też pisał słowa zachęty do naśladowania Pana Jezusa, aby je przekazać wielu ludziom - „Nie pragniemy nigdy górować nad innymi, ale bądźmy raczej sługami i poddanymi ludzkiemu stworzeniu ze względu na Boga”. Uczy też cierpliwości, która rodzi dopiero prawdziwą radość. Nie boi się też spotkać z sułtanem Egiptu, został przyjęty życzliwie, a sułtan nazwał go aniołem pokoju. Po powrocie do Asyżu podjął decyzję napisania reguły zakonnej dla tworzonej wspólnoty, a udawszy się do papieża uzyskał jej zatwierdzenie. W Rzymie odwiedził bazylikę Matki Bożej Większej, gdzie przecho wywane są relikwie Żłóbka. Chciał teraz dać ludziom obraz tej sceny, którą znamy z Ewangelii, i w 1223 roku buduje Żłóbek w Greccio. W ten sposób małe Greccio stało się Betlejem. Adoracja Stajenki betlejemskiej pomaga przeżywać Mszę św. jako Narodzenie Pańskie dla naszego zbawienia. Uduchowiony i zjednoczony z Jezusem otrzymuje na ciele znaki Jego męki (stygmaty), a kiedy traci wzrok wyśpiewuje Bogu modlitwę uwielbienia - Pieśń słońca. Ze Św. Franciszkiem budujemy Żłóbek, to jest myśl przewodnia tegorocznych Rorat, ale ma być szczególnym doświadczeniem duchowym i religijnym, aby serce nasze było miejscem narodzenia Jezusa, Syna Bożego.

Ks. Proboszcz

Kolęda 2023/24

- 28.12. czwartek, Wrocławska 2-66, g.10.00
29.12. piątek, Kasztanowa 1-30 i Orzechowa, g.10.00
30.12. sobota, Kwiatowa 9-1, Kasztanowa 34-89 z Zieloną i Krańcową, g.10.00
02.01. wtorek, Witosa 2-44 i Św. Marcina, g.15.00
03.01. środa, Różana, Baryczna, Słoneczna 2-26, g.15.00
04.01. czwartek, Mertki 2-27, g.15.00
06.01. sobota, Mertki 28-43, g.16.00
07.01. niedziela, Piwna, Mertki 45-65, Dolna, g.16.00
08.01. poniedziałek, Wysocka 8-47, g.15.00
09.01. wtorek, Dębowa 4-28, Brzozowa, Topolowa 21-3, g.15.00
10.01. środa, Jesionowa 5-3, Ekologiczna, Ogrodowa 2a-18, Rubinowa 41, 15.00
11.01. czwartek, Podgórna, Bursztynowa z Rubinową, g.15.00
12.01. piątek, Wrocławska 84-170 z Północną i Bocznią, g.15.00
13.01. sobota, Wrocławska 68, Wysocka 1, 3 a,b, 5 b,a, 7 a,b, g.10.00
14.01. niedziela, Ceglana 6-8 i, g.16.00
15.01. poniedziałek, Wspólna 20-4, Kolejowa 2-14, g.15.00
16.01. wtorek, Wrocławska 145-109, g.15.00
17.01. środa, Wrocławska 105-47, g.15.00
18.01. czwartek, Mostowa, Ślepa 2-8, Krótka 2-18, g.15.00
19.01. piątek, Mickiewicza 2-26, Słowackiego 14-2, Kochanowskiego 9-1, g.15.00
20.01. sobota, Długa 1-33, g.10.00
21.01. niedziela, Nowe Osiedle 3-37, g.16.00
22.01. poniedziałek, Nowe Osiedle 4-46, g.15.00
23.01. wtorek, Ludna 28-1, g.15.00
24.01. środa, PTR 6,8,4,3, Powstańców Wlkp. g.15.00
25.01. czwartek, Skryta 22-1a, g.15.00
26.01. piątek, Gospodarcza, Przedmieście, Szkolna, g.15.00
27.01. sobota, Wrocławska 39-1, g.10.00
28.01. niedziela, PKP, Tarchalskie, Strugi, g.16.00

Kolęda to odwiedziny duszpasterskie, nabożeństwo w domowym Kościele z udziałem kapłana, błogosławieństwo dla rodziny, wyznanie wiary, uroczystość domowa z okazji Świąt Bożego Narodzenia. Umiejmy docenić i przeżyć z radością to spotkanie religijne. Na kolędzie powinni być obecni wszyscy członkowie rodziny, ubrani godnie a może i uroczycie na tę okoliczność, wszyscy zaangażowani w odmawianie modlitw, śpiew kolędy i gesty modlitewne. Na stole, który ma przypominać ołtarz, na białym obrusie powinien stać na środku krzyż przed nim powinno leżeć Pismo Święte, obok krzyża stoją świece, jest na stole woda święcona(!!!) i kropidło. Dzieci i młodzież przygotowują zeszyty katechetyczne do wglądu. Jeśli wyznaczony termin nie pasuje albo godzina za wczesna, proszę uzgodnić inny czas z duszpasterzem. Nie rezygnujemy beztrąsko, z błahych powodów, z tego świątecznego spotkania. Przekazujemy też wiadomość o kolędzie rodzinom mniej związanym z kościołem parafialnym. Ze względów organizacyjnych proszę o wyjście naprzeciw księdza lub wysłanie ministranta, aby wiadomo było, że w tym domu ma się odbyć kolęda.

Ks. Proboszcz Marcin Taisner

Rekolekcje Adwentowe na nowy rok kościelny
Ks. Prałat Sławomir Grześniak -2023 r.

Sobota - 16 grudnia

g.18.00 - Msza św. niedzielna z nauką rekolekcyjną

Niedziela – 11 grudnia

g.7.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną

g.9.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną

g.11.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną z uwzględnieniem obecności dzieci

Poniedziałek – 18 grudnia - Dzień Sakramentu Pokuty

g.8.00 - Spowiedź św.

g.9.00 - Msza św. z nauką pokutną

g.17.00 - Spowiedź św.

g.18.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną

g.19.00 - Okazja do spowiedzi do g.20.00

Wtorek – 19 grudnia

g.8.40 - Różaniec

g.9.00 - Msza św. z nauką dla dorosłych

g.17.50 - Koronka do Miłosierdzia Bożego

g.18.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną

Środa – 20 grudnia

g.8.40 - Różaniec

g.9.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną

g.17.45 - Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

g.18.00 - Msza św. za zmarłych z nauką rekolekcyjną

g.19.00 - Procesja na cmentarz (ze zniczami)

Ks. Proboszcz Marcin Taisner

Władysław Syrokomla

Życzenia Świąteczne

*Dziś opłatkiem się łamiemy,
Radość błyszczy w każdy oku,
Kto wie, drodzy czy będziemy
Znów się łamać w przyszłym roku?*

*Dziś się Dziecię narodziło.
Hymny nucą Mu anieli,
Oby odtąd lepiej było,
Niechaj wszystko was weseli.*

*Bóg nam dobry życ pozwoli,
Nie zabierze z tej tu chatki,
Na rok wtóry z jego woli
Łamać będziemy znów opłatkiem!*

Wszystkim naszym czytelnikom z okazji Świąt Bożego Narodzenia z całego serca obfitego Błogosławieństwa Bożej Dzieciny

życzy Redakcja

Redagują członkowie Rady Parafialnej

Oprawa graficzna i przygotowanie do druku Waław Kieremkamp
